

Wzorzec FCI nr 257/16.06.1999/, wersja angielska

SHIBA

SHIBA

TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

POCHODZENIE: Japonia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJĄCEGO WZORCA:
15.06.1992.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski do polowania na ptaki i małą zwierzynę. Pies do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.
Seksja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne.
Bez prób pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Shiba była rodzimą japońską rasą już od czasów pierwotnych. Słowo „shiba” oznacza coś „małego”, „małego psa”. Środowiskiem, w jakim ukształtowała się shiba, był górzysty obszar, położony nad brzegiem Morza Japońskiego; [shiba] używana była [tam] do polowania na małą zwierzynę i ptaki. Przedstawiciele rasy różnili się od siebie nieznacznie, ze względu na zróżnicowanie miejsc ich pochodzenia.

Ponieważ w latach 1868-1912 sprowadzano z Anglii takie psy, jak setery angielskie i pointery, polowania stały się w Japonii formą sportu. Krzyżowanie shiby z angielskimi psami stało się tak powszechne, że w okresie między rokiem 1912 a 1926 czysta shiba stała się prawdziwą rzadkością, której występowanie ograniczało się do obszarów, z których się wywodziła. Około roku 1928 myśliwi i inni wykształceni ludzie zainteresowali się ochroną czystej shiby; rozpoczął się poważny program ochrony niewielkiej liczby czystych linii, natomiast wzorzec rasy ostatecznie ujednotwiono w 1934 r. W 1937 r. shiba została uznana za „pomnik przyrody”; następnie hodowano ją i ulepszano tak, by stała się znakomitą rasą, jaką znamy dziś.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies małej wielkości, harmonijny, o dobrym kośćcu i dobrze rozwiniętych mięśniach. Mocnej budowy. Szybki, swobodny i piękny chód.

ISTOTNE PROPORCJE: Stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 10:11.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : Temperament – wierny, o wyostrzonych zmysłach, bardzo czujny.

GŁOWA :

OKOLICA MÓZGOCZASZKI :

Czaszka: Szerokie czoło.

Stop: Wyraźnie zaznaczony, z delikatną bruzdą.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Pożądany czarnego koloru. Grzbiet nosa prosty.

Kufa: Umiarkowanie gruba, zwężająca się.

Wargi: Przylegające.

Szczeka i zuchwa oraz uzębienie: Zęby mocne; zgryz nożycowy.

Policzki: Dobrze wykształcone.

Oczy: Stosunkowo małe, trójkątne, ciemnobrązowego koloru; zewnętrzne kąciaki oczu skierowane ku górze.

Uszy: Stosunkowo małe, trójkątne, nieco pochylone do przodu, pewnie stojące.

SZYJA: Gruba, mocna i zharmonizowana z głową i tułowiem.

TUŁÓW:

Grzbiet: Prosty i mocny.

Lędźwie: Szerokie i umięśnione.

Klatka piersiowa: Głęboka; żebra umiarkowanie wysklepione.

Brzuch: Dobrze podciągnięty.

OGON: Wysoko osadzony, gruby, zdecydowanie zwinięty lub zagięty jak sierp nad grzbietem; gdy ogon jest opuszczony, jego koniec sięga niemal stawów skokowych.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE: Widziane z przodu., przednie kończyny proste.

Łopatki: Łopatką umiarkowanie ukośną.

Łokcie: Przylegające.

KOŃCZYNY TYLNE:

Uda: Długie.

Podudzia: Krótkie, ale dobrze rozwinięte.

Stawy skokowe: Grube i mocne.

ŁAPY: Palce zwarte i dobrze wysklepione. Opuszki twarde i elastyczne. Pazury twarde, preferowane ciemnego koloru.

CHÓD/RUCH: Lekki i energiczny.

SZATA:

WŁOS: Włos okrywowy szorstki i prosty; podszycie miękkie i gęste; włos na ogonie nieco dłuższy i odstający.

MAŚĆ: Ruda, czarna podpalana, sezamowa, czarna sezamowa, ruda sezamowa.

Definicja koloru sezamowego:

- Sezamowy: Równomierne połączenie białych i czarnych włosów.
- Czarny sezamowy: Przewaga czarnych włosów nad białymi.
- Rudy sezamowy: Rude tło, połączone z czarnymi włosami.

Wszystkie wspomniane wyżej kolory muszą mieć „urajiro”.

„Urajiro”: Biaława szata po bokach kufy, na policzkach, spodzie zuchwy, szyi, klatce piersiowej, brzuchu i spodniej części ogona oraz wewnętrznej stronie kończyn.

WIELKOŚĆ I CIĘŻAR CIAŁA:

Wysokość w kłębie: Psy: 40 cm.

Suki: 37 cm.

Tolerancja 1,5 cm powyżej i poniżej.

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

- Sucze psy, samcze suki.
- Nieprawidłowy zgryz (przodozgryz lub tyłozgryz).
- Liczne braki w uzębieniu.
- Płochliwość.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna bojaźliwość.
- Nie stojące uszy.
- Wiszący lub krótki ogon.

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.